

Publicerad 2006-03-25 23:44 av Cecilia H

En kungsörns vingar

Ett mörker vi inte känner igen
en plats där rädslan klär våra väggar som femtiotalets filttapet
isolerar oss från ljud som spökar i våra tankar och minnen
skriker efter en chans att få komma ut i ljuset
isolerar oss från kylan vi försöker stänga inne
i våra hjärtan så den inte ska skada någon annan
och vi viskar till våra möbler att ensamhet är för de starka
galenskap är för genier
men vi har alltid räknat kalorier och bakterier bakom toaletten
skrubbat huden röd för att verkligen nå ner till den riktiga smutsen
den under skinnet, synden som sitter i själen
men hur kom den nånsin dit

Att vi gömmer oss för andra gör oss till monster
som inte vet hur man konverserar
allt vi borde kunna göra, det som ni gör
svansa runt i Chanel dräkter, fingra på pärlor runt en blek hals
stå med handen på höften och sippa på en drink som smakar starkt av avsky
men jag lyssnar på Alanis när hon säger
'in a world full of people only some want's to fly isn't that crazy'
och jag nickar inställande och håller med
när tusentals vingslag uteblir faller jag ut mina kungsörnsvingar och lyfter
förnuftigt eller inte så mycket galenskap som det ryms i mina tankar

Jag övergav mig själv när jag klev ur salongen och blev ett skal som desperat försöker (jag försöker med hela mitt hjärta)

ta ett steg mot filttapet och ett steg bort från glittret
som egentligen bara stack så förskräckligt i ögonen
då insåg jag att vi klippte våra vingar när vi fick drinken i handen
satte oss på en pinne och blev till sällskapsdjur med fobi för varandra
men livrädda för ensamheten

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Cecilia H med Poeter.se id #7710 innehar upphovsrätten